

figes til Forsvar derfor, at der i et saadant Lovforslag kunde ligge en større Tydeliggjørelse af den Tanke, som har været tilstede hos Forslagsstilleren end i en ligefrem Forespørgsel. Noget Saadant er oftere skeet her i Thinget, men efterat et slikt Forslag er kommet til 1ste Behandling, har vedkommende Forslagsstiller i Reglen taget det tilbage. Det er mig umuligt med Hensyn til det foreliggende Forslag at antage, at den ærede Forslagsstiller selv egentlig har kunnet tænke paa noget Andet dermed end at bringe Sagen frem til Forhandling og høre Ministeriets Mening derom, og jeg holder mig overbevist om, at det fra alle Sider vil erkjendes for aldeles urigtigt og uantageligt, om Thinget paa nogen Maade vilde afgive en Stemme, som gik ud paa, at det ad denne Vej vilde have et Lovforslag af den Art hævet til Lov. Der er nemlig allerede den aldeles afgjørende Hovedgrund derimod, at det er aabenbart, at et Forhold som dette alene kan afgjøres af selve Administrationen; det er Noget, som jeg troer er saa soleklart, at jeg neppe behøver at dvæle længere derved; at den lovgivende Magt eller Thinget skulde efter Forslag af et enkelt Medlem paatage sig at opstille Regler for Oprettelsen af en Lærestol ved Universitetet med de dertil hørende nærmere Bestemmelser, det er i sig selv saa unaturligt, at der ialtsald efter min fulde Overbeviisning udtrævedes ganske andre Forudsætninger, for at Thinget nogen- sinde skulde falde paa at ville gaae den Vej. — Man behøver derfor ikke at gjøre nærmere Bemærkninger ved de enkelte Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget; — der er imidlertid allerede af det ærede Medlem, som tvende Gange har havt Ordet (Tscherning), gjort nogle saadanne, navnlig med Hensyn til Lovforslagets § 3, som forekomme mig fuldkommen begrundede; men der blev tillige fra det ærede Medlems Side mod Lovforslaget fremsørt en anden almindelig Indvending, som jeg dog ikke vil lade gaae ganske ubemærket hen. Naar han nemlig meente, at den ærede Forslagsstiller af en Slags Deeltagelse for Universitetets pecuniære Status skulde lade sig bevæge til at tage Forslaget tilbage, da veed den ærede

der virkelig var Dyrkning til at imøbetomme Ansæt om Oprettelsen af en saadan Lærestol, saa var der ingen Banfælsighed tilstede derfor i Universitetets Status; thi, at der paa det forelagte Budget kun er opsørt et Overskud af 900 Rd., er jo efter de foregaaende Aars Erfaring ikke noget Vidnesbyrd om, at Overskuddet ikke vil blive større, og, selv om der i den Henseende gjøres ringere Forudsætninger, er der dog en stor Sandsynlighed for, at der vil blive et meget betydeligt Overskud, og i alle Tilfælde kunde det Tilskud, hvorom der her er Tale, tages fra en Stiftelse, der er saa nærbeslægtet og forenet med Universitetet, at det maa siges, at, naar den virker for Universitetets Formaal, saa virker den ogsaa for sit eget Formaal, saa deri vilde Banfælsigheden ikke ligge. Iøvrigt behøver man, som allerede antydet, ikke at gaae ind paa dette Spørgsmaal; thi det er aabenbart, saaledes som jeg nylig har til- ladt mig at udtale, at, selv om der i pecuniær Henseende var nok saa rundelig Raad dertil, vilde dog Thinget efter min Overbeviisning ingensinde kunne beslutte sig til at give sin Stemme til, at et Lovforslag som det foreliggende, ophøiedes til Lov, da det maa erkjendes, at man derved vilde gaae udenfor den Vej, som Rigsdagen bestandig har fastholdt, og som vistnok er den ene rette. Jeg vil derfor nærmest betragte Forslaget kun som en Forespørgsel og tillige som en Hjerteudgydelse af den ærede Forslagsstiller ligeoverfor Ministeriet, og, om mit Svar derpaa ikke kan blive fyldestgjørende for den ærede Rigsdagsmand, troer jeg dog, at han i ethvert Tilfælde derved vil faae de Oplysninger, som der kunde være Spørgsmaal om ad den Vej at opnaae. — Det hjælper ikke at forsøge paa at give et Ansæt større Vægt ved at tillægge det Prædicater eller give det en Charakter, som paa ingen Maade svarer til Virkeligheden; det kan saaledes ikke hjælpe, at den ærede Forslagsstiller, da han indledede sit Forslag, sagde, at det var et almindeligt Folkeønske at faae en Docent i Homöopathien, eller at han idag yttrede, at det var i Grundlovens Aand, at et saadant Forslag kom frem, thi det er aabenbart, at ingen af disse Dyringer holde Stik; men, selv om man gik til det, der laa bagved,